

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 8696 van 21 juni 2012
in de zaak A. 205.149/XIV-34.287**

In zake : 1. XXXXX
 2. XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Sarah De Vries
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Mechelsesteenweg 210A
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
Armoedebestrijding

Het cassatieberoep, ingesteld op 6 juni 2012, strekt tot de
nietigverklaring van het arrest nr. 80.408 van 27 april 2012 van de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 13 juni 2012 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september
2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit
van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973.

Artikel 33 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van
vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, is enkel van toepassing op als

dusdanig erkende vluchtelingen terwijl dit in casu niet het geval is en de verzoekers zich dan ook niet dienstig op deze bepaling kunnen beroepen. In de mate dat de verzoekers verwijzen naar de situatie in Afghanistan en hun medische problemen, is de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd om in de beoordeling van de feiten te treden. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

De verzoekers gaan in hun enige middel voorbij aan de concrete motivering van het bestreden arrest. Zo merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in punt 2.1.2 van het bestreden arrest terecht op dat uit artikel 3 van de Verordening 343/2003/EG van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend, geen verplichting kan worden afgeleid voor de Belgische staat om een asielverzoek te behandelen, stelt hij vast dat de verzoekers nooit een voorbehoud hebben gemaakt voor Nederland wat betreft de behandeling van hun asielverzoek en er geen feiten of elementen werden aangehaald waaruit een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, (EVRM) kan worden afgeleid en besluit hij dat zij een schending van artikel 3 van het EVRM niet aannemelijk maken door louter hypothetische stellingen te poneren aangaande de afloop van het asielverloop in Nederland. Het enige middel is in die mate kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

- 1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**
- 2. De verzoekers worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 350 euro, elk voor de helft.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op éénentwintig juni tweeduizend en twaalf, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams